

карз, незнаишз мѣтлакз дали щешз да спечелишз, да ли щешз да се върнешз живз и здравз и проч, Така и сичките дрѣги работы челоуѣчески са неизвѣстни, а извѣстна е само смертъта: защото щешз нещешз, до кога да е ще да умрешз кага да е „Земла еси, и въ земля пойдеши“ Божіето изреченіе естъ непреложно, бестествената вѣда е непремѣнна. „Лежитъ челоуѣкъ единою умрети“. **Ѡ** Смрте, смрте, колко си горка! ташко и горко мене, когато доди оный часъ страшный! сродницы, братѣа и прѣатели, азъ вы оставамъ, чада моя, азъ вече негледамъ, сичкото изчезна отъ мене: богатство, слава, честь, прокопсіа, наслажденіе, свѣтловно сички касъ изгубвамъ, **Ѡ** смрте колко си горка (горчива)! азъ требѣва да умрѣ, що мысла вече; зацюса мъча да печела толкова, когато сичкото тѣка печела изведнѣждъ ще остава; що ми требѣва толкъ много (добрины на свѣтѣ, когато (тѣка) не сѣмь вѣченъ; зацю са грыжа толкова за тѣлото, което е тѣнно, и не са грыжа за дѣшата, коато е безсмертна; азъ до кога да е ще да умрѣ, прочее нека мысла, чи ще да умрѣ, добро е това, да мысли челоуѣкъ, но **Ѡ** Боже мой! кажи ми колко време юще ще живѣмъ; „Скажи мнѣ Господи кончинѣ мою, и число дней моихъ“ псал. 38. Дѣхъ това нещо е много неизвѣстно, азъ знамъ, чи ще да умрѣ, но незнамъ кога е, и нито азъ знамъ, нито Богъ ми го е обавилъ, който ми е обавилъ много дрѣги таинства, обаче весьма добре е скрылъ смертныйа часъ отъ мене заради моего добро, зара-